

baptifmatis defumpta; quod testimonium dicitur appro-

1 His superaddidit etiam iudicium paternum, & patri in

Perinetus vero patruus in testamento de anno 1580. re-

Nec hæc præfumptio frigeſcit ex eo, quod aliquando

generalibus, cum leges, & jura non adaptentur caſ-

Attenta difficultate coadiuvandi novas probationes in

Atin hæc iurium dubietate, & conſiſtu, & inſperato

Quo vero ad fructus, Domini perpendentes agi de fidei-

Cumque fati conſtitit de acceptatione primogenituræ

R. P. D. M U T O .

Avenionen. feu Vaſionen. Primogenituræ.

Ven. 28. Januarii 1695.

A R G U M E N T U M .

Aſſirmatur fidei commiſſi exiſtencia decifa in ſuperius dua-

lominus quoties illud tantummodo ex coniecturis deſu-

S U M M A R I U M .

- 1 Conſtitutio Egidiana appellacionem in cauſis poſſivo-
- 2 Validitas ex aliis probatur.
- 3 Suerum appellacione veniunt quoque deſcendentes ex femina
- 4 Immiſſio debetur vocato ad fideicommiſſum, ſi purificata fuerit
- 5 Subſtitutio, qua pendet a conditione, ſi ſine liberis, per ſi-
- 6 Deſcendentes expreſſe vocati de uno in alium, & de gradu in
- 7 Licet in primordiali ſubſtitutione ſequentes vocati fuerint ſub
- 8 Verba omnes liberi- nedum filios primi gradus, ſed ul-
- 9 Verba- & eventum caſu- reſtitutionem impoſtant.
- 10 Limitatur, quoties eſt in conſtrictione verborum mens diſpo-
- 11 Et ubi ſuperaddita non apparent aliqua dictio taxativa.
- 12 Verba- de ſuo proprio corpore, & legitimo matrimonio pro-
- 13 Subſtitutio concepta ſub conditione, ſi ſine filiis, per ſuerum
- 14 Qualitas fidei commiſſi primogenialis de ſui natura non patit-
- 15 Teſtator cenſetur voluiſſe perpetuitatem fidei commiſſi, ſi aga-
- 16 Qua verba ſolaſt tractum temporis ſucceſſum deſignare.
- 17 Perpetuitas fidei commiſſi volita cenſetur ex otio in iuncto
- 18 Conſuetudo uniri debent ad effectum deſumendi perpetuum,
- 19 Ad id ut, ſicut ſingula exceptionem retinent, unita indu-
- 20 Fructus fidei commiſſi particularis debentur a die aperta ſuc-
- 21 Declaratur, ut verba ſi conſiſtu, ſi agatur de fidei commiſſo

D E C I S I O X L I .

IN donatione Caſtri, ſeu Baniae de Albaruffo cum per-

Quo enim ad primam reſponſi partem concernente m

immiffionem, procul dubio viſum fuit hæc conſtitutionem

Validitas namque relata ſententiæ fati apparet ex actis,

Abſque eo, quod iterum excipi valerit de expiratione

- 17 Obsequentia etiam negativæ deservit pro declaratione substitutionis
- 18 Si testator vocaverit feminas ex ultimo masculo, succedere non possunt, nec in subsidium, alia femina graduum superiorum
- 19 Nisi tamen in aliqua parte testamenti constaret, testatorem eas voluisse admittere
- 20 Fideicommissum ad sui favorem non purificatum nemo potest transmittere

DECISIO XLV.

IN testamento, cum quo decessit Joan. Petrus Cribellus condito anno 1550. hæc disposuit: In omnibus autem bonis &c. instituit, & proprio ore nominavit Joan. Franciscum eius filium legitimum, & naturalem, si vivit, & Jo. Angelum Cribellum nepotem ex fratre æquis portionibus, & si Joan. Franciscus non vivit, prefatum Joan. Angelum solum, & in solidum, quos, & in eorum vita ipsius Joannis Francisci ad invicem, & vicissim substituit, quandoquocumque moriantur sine filii masculi legitimis, & naturalibus, & quod filia femina ipsorum, vel alterius eorum, etiam filii masculi legitimis, & naturalibus extraneis ditorum heredum, vel alterius eorum, adentur condonentur, & casu, quo ambo ipsi heredes susceperint filios masculos, qui ipsi heredes fuerint superstitet, illos pariter ad invicem substituit vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, & sic filios stirorum ordine successivo in perpetuum, & femina que erunt semper adentur, & in defectum stirorum masculorum legitimorum, & naturalium, vel sui, & vitæ filiam feminam succedere, & si am dicti sui heredes, quàm eorum, seu alterius eorum ultimo viventi filii masculi legitimis, & naturalibus, vel feminis, quod tunc, & in defectum stirorum masculorum, & femininarum, per quartam parte omnibus suis bonis prædictis, succedat, ac succedere debeat archiepiscopo Sancti Jacobi in cathedralibus, pro altera quarta parte in Monasterium Converteruntum, et pro alia quarta parte Monasterium, seu Societas Orphanorum, et Orphanorum miserabilium, & Carolina de Eumariis.

Nulla nunquam habita notitia de supervivencia Jo. Francisci, nota hereditas consolidata fuit in Jo. Angelo nepote, & post eum devenit ad Jo. Baptistam ejus filium, deinde ad Franciscum ipsius filium, cui successit Anna Maria filia, qua nuper defuncta sine filii, instituta sibi hærede Anna. Theresia Benzona, triangularis exorta fuit contentio, una ex parte locorum pium allegantium fuisse purificatam ipsorum favore substitutionem factam in defectum masculinum, & femininum; altera ex parte Flavia de Blondis in seculo, hodie Sororis Mariz. Virgine de Blondis Monialis profæssæ Venerabili Monasterio S. Marthe de Urbe, descendens à Virginia filia Jo. Baptistæ proneptis testatoris, que prætendebat ipsam, uti feminam descendente per lineam rectam a Jo. Angelo primo herede instituto Jo. Petro, esse vocatam in defectum masculinum, indeque nondum fuisse purificatam substitutionem locorum pium, & demum altera ex parte Anna Theresia Benzona hæredis Annæ Mariz filiz ultimi masculi, dicentis, fideicommissum expirasse per obitum ultimi masculi cum filiabus, & Flaviam esse incapacem succedendi utpotè non descendente immediate ex masculis, indeque apud ipsam uti hæredem ultimæ gravatæ bona remansisse libera. Cumque rota hæc controversia sparsim ageretur, introducta que fuerit ab unoquoque ex locis piis coram suo particulari iudice; placuit Sanctis. D. N. illam unire, & uni iudici committere, hæcque commissio mihi directæ discerpendum proposuit: An, & qui debeatur immo? & dictum fuit, *dandum locis piis*.

Fideicommissum enim existentia illorum favore, ultra quod fuit supposita in dec. 199. n. 1. et seg. de dec. 280. n. 1. part. 17. et dec. 322. in principio part. 18. referuntur visa fuit ex illis verbis, Et in defectum stirorum masculinorum, et femininarum, pro quarta loca pia etc. ejusque purificatio pro obitu Annæ Mariz sine filii ultimo loco defunctæ filie ultimi masculi quibus stantibus, & supposita honorum identitate à partibus non controversa, danda est immisio, sive vigore l. fin. C. de edit. Div. Ad. sol. vite nullis Salviani, ut sequitur dictum fuit, & signanter dec. 161. n. 1. et dec. 666. n. 3. coram Bichio, dec. 320. n. 1. p. 9. dec. 79. num. 3. part. 19. etiam contra habentes causam ab hærede gravata, ut ex supra allegatis deserventibus huius causæ p. 17. & 18.

Nec substitutio illa facta censeri debet eo tantum casu, quod ultimus masculus obiisset sine filii masculi, aut fe-

minis, qui casus cum non venerit, eo quia Franciscus ultimus masculus obiit, relicta Anna, Maria, & Portia, id est expiraverit quodcumque fideicommissum, ad celebræ conf. Oldrad. 21. par. 1. a Rota approbatum, & præsertim dec. 712. n. 3. coram Eminentiss. Cerro.

Quoniam testator postquam in casu non existentie filiorum masculinorum ex suis hæredibus ordinaverat substitutionem favore feminarum, ibi: Et in defectum stirorum masculinorum legitimorum, et naturalium, voluit, et vult filias feminas succedere; duos consideravit casus, alterum nempe non existentie filiorum ex suis hæredibus de tempore obitus stirorum, explicatum illis verbis, Si decesserint sine filii legitimis, & naturalibus, masculis, & feminis; alterum defectu tam masculorum, quam feminarum, ibi: Et in defectum stirorum masculinorum, & femininarum, pro quarta parte substituit, &c. ex quibus datur intelligi, quod voluerit loca pia substituit, nedum quando filii masculi obiissent sine filii masculis, vel feminis, sed etiam quando filii masculi haberent filios, aut filias, qui postea decesserint sine filii, id est quia substitutio locorum pium facta fuit defectu omnibus personis supra vocatis, & testator in illa vult verbis, in defectum, quo complectuntur nedum casum non existentie filiorum sive masculorum, sive feminarum, ut accidit, si masculi obiissent sine filii; verum multo magis, & ex propria significatione. casum existentie, & postea deficientis gl. in leg. unica, s. ubi autem verb. 4. deficiat, Cod. de caduc. tollen. gl. in s. hinc nobis verb. deficientis, auct. de hered. & fideic. Soccin. Jun. conf. 181. n. 30. & seg. lib. 2. Surd. conf. 110. n. 9. & conf. 336. n. 1. Bellon. Jun. c. 19. n. 10. Ciaron. contr. 100. n. 16. lib. 1. Rota dec. 689. n. 2. coram Buratt. ibiq. Add. litt. B. dec. 807. n. 4. & 186. n. 6. coram Duzon. Jun. dec. 54. n. 59. coram Arguel. dec. 366. n. 13. ad 16. p. 4. tom. 2.

Ac etiam quia cum antecedentibus substitutionibus juncta est per copulam, & ibi, & in defectum, cuius ditionis natura est augere, & precedentibus adicere, leg. ea tamen ad se 44. ff. de legar. 3. Soccin. Jun. d. conf. 181. n. 30. Menoch. conf. 987. n. 12. Bellon. Jun. conf. 9. n. 28. & conf. 76. n. 5. Surd. dec. 272. n. 24. & dec. 319. n. 7. Rota coram Gregorio dec. 21. n. 3. ibique Add. litt. B. Merlin. dec. 685. n. 13. coram Eminentiss. Cerro dec. 641. n. 8. & dec. 44. n. 22. p. 19.

Quibus accedunt due circumstantie desumptæ, una ex superstitia stirorum verborum, & in defectum, que esse debet superflua, si latent declarativæ ad explicandum substitutionem locorum pium esse solam in casu obitus masculinum sine filii, cum jam hæc substitutio fuisse filii precedentibus verbis declarata, ibi: Si decesserint sine filii legitimis, & naturalibus, masculis, & feminis, ut in simili arguit Joseph Altograd. contrav. 54. n. 30. v. imo, Modern. de success. in primis, & majorat. Ital. p. 2. q. 16. n. 110. & 111.

Prout confirmatur ex observantia, cum mortuo Franciscio ultimo masculino, Portia, & Anna Maria eius filie successerint sine contradicente Flavia, qua nunquam prætendit succedere cum illis; qua observantia licet negativa deservit pro declaratione substitutionis, Bich. dec. 660. num. 3. dec. 647. num. 3. part. 4. divers. dec. 384. num. 8. part. 18.

Multoque minus Flavia est ad mittenda in subsidium, & post obitum filiarum descendendum ab ultimo masculino, quia cum in utraque parte testamenti, tam dispositiva, quàm conditionalis, vocatæ sint solum feminæ descendentes ab ultimo masculino per lineam rectam, non est locus subsidiariz vocationi, que habere locum, si in aliqua parte testamenti constaret testatorem voluisse admittere omnes feminas graduum superiorum, Baratt. dec. 272. num. 15. dec. 454. n. 1. & dec. 410. n. 24. ad 36. p. 19.

Demum neque ex persona Virginie matris potest ad successorem aspirare, quia Virginia propter existentiam Francisci fratris sui excluda, nec unquam ad sui favorem fuit purificata substitutio, siue non poterat Virginia transmitti ad Flaviam filiam sui fideicommissi ad sui favorem non purificatæ, imò à quo fuerat excluda, gl. in leg. unica verb. deservit. C. de his qui ante apert. tabul. Seraph. dec. 104. n. 1. dec. 25. n. 12. p. 9. dec. 181. n. 27. part. 11. & dec. 111. & 124. utrobique num. 10. p. 13.

Et ita auditis scribentibus, tam pro locis piis, quam pro dicta Anna Theresia, & Sorore Maria Virginia, decisi fuit.

R. P. D. CAPRARA.

Senogalens. seu Auximana Fideicommissi.
Mercurii 16. Junii 1688.

ARGUMENTUM.
Substitutio facta in casu, quo hæres nollet acceptare hæreditatem, dicitur vulgaris; sed ex verbis futuri temporis, ad Themat. de Luca Vol. 111.

S U M M A R I U M.

- 1 Vocatio facta in casu quo aliquis nollet acceptare hæreditatem, dicitur vulgaris, non fideicommissaria
- 2 Itaque eventus casu aditionis omnes anteriores substitutiones resolvit & remaneant.
- 3 Limitatur, quævis constet de contraria voluntate testatoris exoptandi perpetuum, & successorem fideicommissarium.
- 4 Vocatum conservandi agnationem resoluta ex onere gestandi nomen, & arma familia testatoris.
- 5 At etiam ex ratione per testatorem apposta, ne scilicet eius familia extinguatur, &c. n. 2.
- 6 Ratio conservandi agnati non estiam per modum fidei, inducit substitutionem fideicommissariam.
- 7 Quævis aliter de fideicommissis non apparet.
- 8 Ad inducendum fideicommissum ex tractu temporis futuri non exigitur, quod ille expressè legatur, sed satis est quod verba sint talia, quæ tractum temporis implicite significant.
- 9 Fideicommissum dicitur voluitum ex ordinatione primogenituræ, &c. n. 10. & 11.
- 10 Quarta masculinitatis est urgens conjectura pro arguenda consuetudine agnitionis.
- 11 Mentio linea masculina denotat perpetuum.
- 12 Sub vocatione linea masculina veniunt omnes masculi descendentes.
- 13 Et ad gradum in gradum, & sic per fideicommissum.
- 14 Linea est collatio plurimum personarum gradus continens, & numeros distinguens.
- 15 Recipere intelligenda est quoniam omnes in eadem oratione, & contextualiter vocatus.
- 16 Ex reciproca ad favorem omnium descendendum resultat fideicommissum.
- 17 Vocatio facta de extero denotat fideicommissum favore omnium descendendum in futurum.
- 18 Filium in conditione postpositi censetur vocari concurrentibus ceteris.

DECISIO XLVI.

JOannes Baptista Fologensium suum ordinavit testamentum per hæc verba, Suo erede institui, et chiamò Gio. Battista primo figlio di detto Alessandro Sinibaldi con condizione, e postesso (desiderando esso testatore, che la casa Fologenghi non s'estingua) che si debba chiamare de' Fologenghi, et portare e valere dell'arme de' Rolenghi, e l'alto, che detto Gio. Battista non vallessi accettare detta eredità, sottoscrive il secondo genito con in medesima condizione, e così il terzo, e quarto, e quanti ne verranno da detto Alessandro di linea masculina con detto peso, obbligo, e condizione, e movendo uno vuole, che ricada all'altro con detta condizione; e così, che detti figli maschi morissero senza figli legittimi, e naturali, e maschi, volse detto testatore, che detta sua eredità ricadesse ad instituisse, e sottoscrive erede nel caso sudetto.

Defuncto testatore, cum Jo. Baptista primo vocatus ingressus fuerit Religione[m] Capucinorum, aperta filii substitutio ad favorem Josephi secundo geniti, qui cum relictus fuit, & creditorum instarent fatiscere super omnibus ejus bonis etiam suppositis dicto fideicommissio Fologenghi, illis se credito doris anteriori, & filii pro duratione fideicommissi de eredita dotali, & de fideicommissio Rolengho? & I. D. omiffa prima dubiè parte, super qua mulier non instaret ad hærens filii pro exclusione creditorum, responderunt constare de

Quamvis enim testator vocando secundo genitum Alexandri in casu quo Jo. Baptista primogenitus hæres institutus nollet acceptare hæreditatem, dicat illum vocasse per vulgarem, iuxta communiter notata per Bart. & alios in l. 1. ff. de vulg. & pupillar. Fufar. conf. 195. n. 21. Grassi pract. for. l. 1. sub q. 8. m. 7. Intrig. de substit. com. 1. q. 19. n. 1. & 2. v. effectus est, ut ob non acceptionem primi secundo genito ad eunt anteriores substitutiones resoluta remaneant, ad text. in l. post aditam, C. de impub. aliis substit. Cuman. in l. cum ita 2. §. in fideic. ff. de legar. 2. Gabr. conf. 177. n. 23. Mart. conf. 23. Rota coram Peuting. dec. 469. n. 1. & dec. 448. n. 6. & seg. Attamen cum ex integra testamenti serie, & contextu deprehendatur, Bb 3 testa.

